

GIÁO PHẬN SAN DIEGO

2021 - 2023

**TỔNG HỢP
TIẾN TRÌNH HIỆP HÀNH**

T H Á N G S Á U N Ă M 2 0 2 2

SDCATHOLIC.ORG/SYNOD

Tiến trình hiệp hành của Giáo Phận San Diego bắt đầu với Thánh Lễ khai mạc vào ngày 17 tháng 10 năm 2021. Trong Thánh Lễ Đức Giám Mục Robert McElroy đã thông báo việc bổ nhiệm một ủy ban gồm 15 thành viên để giám sát tiến trình hiệp hành và phác thảo cơ cấu tổ chức. Ủy ban này gồm ba linh mục chánh xứ, hai nhà thần học và mười người lãnh đạo giáo dân lấy từ ban lãnh đạo của các giáo xứ, các cơ quan và các phong trào.

Trong những buổi họp đầu tiên, phối hợp với Đức Giám Mục McElroy và tham khảo ý kiến với Hội Đồng Tư Tế và Hội Đồng Mục Vụ Giáo Phận, ủy ban đã xác định tiến trình hiệp hành cho Giáo Phận San Diego sẽ là một chương trình ba năm dựa trên mô hình “quan sát-đánh giá-hành động” cho các sinh hoạt của giáo phận.

Giai đoạn đầu sáu tháng sẽ gồm một chuỗi các buổi lắng nghe bằng tiếng Anh, tiếng Tây Ban Nha và tiếng Việt, dùng khuôn mẫu hiệp hành để nhận ra ý kiến phản hồi của Cộng Đồng Dân Chúa qua ba câu hỏi cơ bản: Niềm vui của các tín hữu trong đời sống Giáo Hội là gì? Những nỗi buồn của họ trong Giáo Hội là gì? Họ có những hy vọng gì cho Giáo Hội? Từ những hội nhóm này, một bản tổng hợp đã được thực hiện vào ngày 30 tháng 6 để đệ trình lên Hội Đồng Giám Mục Công Giáo Hoa Kỳ.

Sau giai đoạn lắng nghe đầu tiên này, ủy ban sẽ xúc tiến công việc nhận định để đánh giá những phát hiện từ những buổi lắng nghe. Kế đến, dựa vào các kết luận của các nhóm

nhỏ, ủy ban sẽ tạo ra một văn kiện cho việc tham vấn Cộng Đồng Dân Chúa trên phạm vi rộng lớn. Văn kiện sẽ được gửi đến trên 150,000 giáo dân để xin ý kiến về các vấn đề then chốt mà Giáo Hội đang phải đối đầu vào thời điểm này. Kết quả của tiến trình này sẽ được hoàn thành vào tháng 10.

Năm thứ hai của tiến trình hiệp hành được dự định dành cho giai đoạn nhận định về những điều thực tế và những ý kiến được bày tỏ trong các quy trình nhóm nhỏ và trong bản câu hỏi thăm dò ý kiến với phạm vi rộng lớn. Ủy ban sẽ tìm cách thảo ra những cải tổ nào cần được thực hiện ở cấp giáo xứ và ở cấp giáo phận, và hình thành một kế hoạch hành động xác định những mục đích của sự cải tổ. Cũng quan trọng không kém, kế hoạch nói về văn hóa hiệp hành phải được phản ánh trong sự cải tổ này. Điều đặc biệt.

Quan trọng là trong giai đoạn này của tiến trình hiệp hành, những người tham dự phải ghi nhớ rằng chúng ta đang tìm cách đạt được sự hoán cải chân thật về đối thoại, về những quyết định và đời sống mục vụ trong Giáo Hội. Do đó, phương cách chúng ta hành động cũng quan trọng như các mục tiêu được hoạch định mà chúng ta đang tìm cách hoàn thành.

Năm thứ ba của tiến trình hiệp hành tại San Diego sẽ được dành riêng cho việc thực hiện chương trình hành động ở các cấp giáo phận và giáo xứ.

Ủy ban đã gặp khó khăn với những khác biệt sâu sắc về văn hóa và hiện thực giữa Quận

San Diego và Quận Imperial. San Diego là một quận phần lớn là đô thị và ngoại ô với hơn 3 triệu người, đa dạng về nhân chủng, có nền kinh tế sôi động tập trung vào công nghệ. Quận Imperial là một vùng nông nghiệp với khoảng 200.000 cư dân, trong đó 85% là người nói tiếng Tây Ban Nha. Do hệ quả, những người tham gia hiệp hành đã quyết định thành lập hai ủy ban cho tiến trình hiệp hành trong giáo phận, một ủy ban cho mỗi quận hạt. Điều này cho phép các cơ cấu hiệp hành được phù hợp với nhu cầu cụ thể của từng quận.

Các ủy ban đã dành rất nhiều thời gian để thiết kế một phương thức đối thoại ở nhóm nhỏ để có thể phản ánh và xây dựng một nét đặc thù của hiệp hành. Giảng viên từ Đại Học San Diego State đã tham dự các cuộc họp của ủy ban và thiết kế một cơ cấu làm việc cho các tương tác nhóm nhỏ có ý nghĩa nhằm thúc đẩy sự lắng nghe cách trân trọng, mời gọi sự chia sẻ ngắn gọn về kinh nghiệm cá nhân và cung cấp cho việc xây dựng từng bước sự hiểu biết giữa các nguồn gốc, các nền văn hóa và các hệ tư tưởng đa dạng. Họ cũng giúp thiết kế một phương pháp ghi chú để ghi nhận được các yếu tố chính của những gì đang được đề cập trong mỗi nhóm.

Trong suốt tháng Ba, mỗi giáo xứ trong giáo phận đã tổ chức một loạt các cuộc họp kéo dài ba giờ, trong đó nam và nữ ngẫu nhiên cùng ngồi với nhau thành từng nhóm nhỏ gồm tám người để suy ngẫm về những niềm vui, những nỗi buồn và những niềm hy vọng mà họ đã tìm thấy trong Giáo hội. Hơn 10,000

người đã tham gia vào các cuộc họp này. Một trong những kết

quả đáng chú ý nhất là đại đa số những người tham dự thấy rằng những cuộc đối thoại này rất bổ dưỡng về mặt tâm linh và mục vụ. Nhiều nhóm nhỏ đã quyết định thành lập các nhóm cầu nguyện liên tục hoặc nhóm học Kinh Thánh với nhau dựa trên sự chia sẻ của họ, mặc dù họ hầu như là những người xa lạ với nhau trước buổi họp. Tính tích cực của cuộc trải nghiệm thật đáng chú ý vì các ghi chú trong các nhóm nhỏ này cho thấy rằng những người tham dự đã chia sẻ những quan điểm vô cùng khác nhau về các vấn đề chính yếu mà họ đang thảo luận. Tâm tình cầu nguyện và sự tôn trọng trong đối thoại này đã cho thấy thoáng qua thế nào là văn hóa hiệp hành

Các ủy ban đã thiết lập các cuộc họp hiệp hành nhóm nhỏ đặc biệt cho các linh mục giáo phận, các tu sĩ nam, các tu sĩ nữ và các phó tế vĩnh viễn và vợ của họ. Các cuộc họp này đã được thiết kế để ghi nhận các quan điểm cá biệt của những nhóm lãnh đạo này trong đời sống của Giáo hội.

Thêm vào đấy, các ủy ban cũng đã thảo luận khá nhiều về câu hỏi làm thế nào để thu hút sự đóng góp từ các cộng đồng những người bị thiệt thòi / bên lề xã hội. Bởi vì gần 200,000 người Công Giáo trong giáo phận là người nhập cư, các cuộc đối thoại tại giáo xứ sẽ ghi nhận được ý kiến của . Tuy nhiên, các ủy ban đã thiết kế một quy trình cụ thể để xác định những trải nghiệm của những người tị nạn và công nhân nhập cư. Thêm

vào đây, các cơ chế tiếp cận cụ thể cũng đã được thiết lập để t gởi ý đóng góp của những người bị giam cầm và gia đình của họ, kể cả những người nam và nữ vô gia cư. Ông kính diễn giải được thiết lập qua trường đại học University of San Diego để phân tích dữ liệu của các cuộc họp nhóm nhỏ bao gồm một tiến trình khuếch đại phân ý kiến đóng góp của cộng đồng những người bị thiệt thòi / bên lề xã hội trong việc đề ra những kết luận của chúng ta cho bản văn tổng hợp này sẽ được gửi đến Washington và cuối cùng là đến Rome.

Một tiến trình tham vấn song song đã được khai triển cho những thiếu niên trong các trường học và các chương trình giáo dục tôn giáo của chúng ta.

Trong 1,100 cuộc họp nhóm nhỏ, một người thư ký được chỉ định cho mỗi nhóm để ghi lại càng chính xác càng tốt những câu trả lời của các cá nhân đối với ba câu hỏi cơ bản về niềm vui, nỗi buồn và niềm hy vọng mà mọi

người tìm thấy trong Giáo Hội. Trong tiến trình phân tích thành quả của các cuộc đối thoại nhóm nhỏ này, bốn cá nhân đọc qua một mẫu tiêu biểu các điều được ghi lại và cùng tạo ra mã số cho các danh mục thích hợp cho những gì họ đã đọc. Các mã số được dùng để phân tích các ghi chú trong các cuộc họp từ những giáo xứ trong mẫu thống kê bằng cách sử dụng phương lược lấy mẫu thống kê ‘biến phân đa thức’. Sau đó, toàn bộ 1,100 ghi chú đã được kiểm tra. Từ cách phân tích này, tám chủ đề chính yếu nổi bật lên. Bốn trong số đó đặt trung tâm điểm

vào những niềm vui mà những người tham dự tìm thấy trong Giáo Hội. Bốn trong số đó chú ý vào những thử thách mà những người tham dự nhận thấy trong cuộc sống của giáo hội tại địa phương mình.

Những Niềm Vui

1. **Đời Sống Bí Tích của Giáo Hội:** Niềm vui chính đã lộ ra trong các phiên họp hiệp hành là được tham dự vào đời sống bí tích của Giáo Hội. Tuyên bố của một người tham dự rằng “trải nghiệm về đẹp của Giáo Hội / Thánh Lễ cùng với gia đình là điều mang lại cho chúng tôi

nguồn hy vọng” là biểu tượng cho các ý kiến trong hầu hết mọi chia sẻ của nhóm nhỏ. Những người tham dự đã hân hoan về tính chất cơ bản của Thánh Thể, đã nêu lên rằng “bạn có thể tham dự Thánh Lễ ở bất cứ nơi nào trên Thế giới và tất cả đều giống nhau”. Một số rất lớn những người tham dự đã đề cập đến việc âm nhạc trong phụng vụ đã mang lại cảm xúc lớn lao và chiều sâu tâm linh vào cuộc sống của họ như thế nào. Nhận xét của một người tham dự đã tóm tắt niềm vui này trong Thánh Thể: “Tôi mến yêu sự bình yên mà tôi cảm nhận được khi tham dự Thánh Lễ. Đó là cơ hội để thực sự nói chuyện với Chúa và tìm thấy được sự thư thái trong tâm hồn.”

Các bí tích khác cũng thường được nhắc đến như một nguồn vui. Trong những điều được nêu lên, những người tham dự thường đề cập đến những thời điểm bí tích cụ thể có ý nghĩa trong cuộc sống của họ,

thay vì chỉ một ý nghĩa khái quát về bí tích. Bí tích Rửa Tội là một thời điểm đầy ân sủng trong đời sống tín hữu, cũng như cử hành Rước Lễ lần đầu và các lễ cưới. Một người đã bày tỏ điều thực tế này: “tham dự các bí tích này trong đời sống của chúng tôi và đời sống của con cái chúng tôi đã mang lại rất

nhều niềm vui.” Nhiều ý kiến đã nêu lên lòng tốt và sự tận tâm mục vụ của các linh mục và các phó tế đã cử hành các bí tích này.

Kinh Mân Côi được xem là một bản bí tích thực sự có tầm quan trọng lớn trong đời sống của Dân Chúa ở các quận hạt San Diego và Imperial.

2. **Đời Sống Cộng Đoàn:** Sự hiện hữu của đời sống cộng đoàn lâu dài trong các giáo xứ và các phong trào cũng là nguồn vui bao la cho các tín hữu trong giáo phận chúng ta. Cả nam và nữ thường nêu ra cảm giác thân thuộc mà họ đã trải qua trong đời sống Giáo hội. Mỗi quan hệ cộng đồng này có ở nhiều mức độ khác nhau – những ràng buộc tinh thần, tình bằng hữu đã được hình thành trong đời sống cộng đoàn, trong các hoạt động phục vụ và các sự kiện giải trí và xã hội. Trong thời kỳ Covid, sự sinh động của đời sống giáo xứ và các phong trào giảm đi đáng kể, nhưng nó đang trở lại đầy sức sống vào lúc này. Cần nhấn mạnh rằng các cuộc đối thoại hiệp hành đã phản ánh một niềm vui và sự khao khát một mạng liên đới các cộng

đoàn được hình thành trong đời sống của Giáo Hội.

3. **Thừa Tác Vụ Linh Mục:** Có sự ủng hộ lan rộng và ngưỡng phục các linh mục trong giáo xứ. “Các linh mục ở cấp địa phương là mạch máu của Giáo hội.” Mục vụ cử hành Thánh Thể và các bí tích khác, hình thành cộng đoàn giáo xứ, hướng dẫn những người khốn khổ và giảng dạy đức tin đã tạo thành mối liên kết bền chặt giữa cộng đoàn giáo xứ và linh mục. Những người tham dự cuộc đối thoại cũng biểu hiện sự hiểu biết rằng một số ít linh mục đã tạo ra những khó khăn rất lớn và hạn chế hiệu quả của thừa tác mục vụ.

4. **Giáo Hội Như là Một Con Đường Dẫn Đến Thiên Chúa:** Những người tham dự trong 1,100 nhóm đối thoại được tổ chức trong giáo phận đã liên tục nêu lên Giáo hội là con đường chính yếu để họ đến với Thiên Chúa. Họ nói về các nhóm học Kinh Thánh đã cho họ thấy vẻ đẹp của Kinh Thánh. Họ đã thảo luận các trải nghiệm của họ trong Cursillo, nhóm tôn trọng sự sống, nhóm về hôn nhân và các nhóm sùng kính của các sắc tộc đã mang lại sự gắn bó với Thiên Chúa và tác động của Thiên Chúa trên Thế giới. Họ nói đến việc thăm viếng nhà thờ để cầu nguyện và gặp gỡ dung nhan của

Chúa, cùng với tôn thờ Thánh Thể. Họ nói về nhiều cách mà cộng đoàn giáo xứ nói chung, các linh mục, các phó tế và các người lãnh đạo trong giáo xứ hướng họ về

với Chúa. Đã có một mối quan tâm rộng về việc duy trì các truyền thống tôn giáo có tính chất đại chúng để củng cố mối quan hệ văn hóa với đức tin. Ở nhiều mức độ khác nhau, những người tham dự đã làm chứng cho sự thực của Giáo Hội là những người lữ hành của Thiên Chúa đang trên hành trình về Nước Trời.

Có nhiều ý kiến trong các cuộc đối thoại nói đến sự mong muốn mang được nhiều người hơn vào đời sống của Giáo Hội. Đặc biệt là việc tạo ra một văn hóa tiếp đón ân cần và hiếu khách trong đời sống của giáo phận và của các giáo xứ. Đồng thời, đã có rất ít sự ý thức về việc phúc âm hóa có tổ chức trong số những người tham dự.

Những Thử Thách

Trong khi bốn nguồn vui liệt kê ở trên khẳng định đời sống của Giáo hội tại Giáo Phận San Diego, thì cũng xuất hiện trong các cuộc đối thoại bốn thử thách lớn đối với đức tin và sự sống động của Giáo hội tại quận San Diego và quận Imperial.

1. Vấn Đề của Giới Trẻ và Gia Đình Trẻ: Nỗi buồn lớn nhất được bày tỏ trong các cuộc đối thoại của hiệp hành là sự thất bại của Giáo Hội trong việc thu hút trẻ em, và các thanh thiếu niên. Có sự tin tưởng rất phổ biến rằng Giáo hội đã không thực hiện những bước thích đáng để phát triển các hoạt động mục vụ có ý nghĩa đối với thế hệ trẻ. Nỗi buồn này gần như là một cảm giác của sự chán nản, của điều không thể tránh khỏi sự tiếp tục suy giảm số người

trẻ tham gia vào tất cả các lãnh vực của đời sống Công giáo. “Giáo hội không đổi mới Phúc âm cho trẻ em và thanh niên.” “Giáo hội không làm tốt công việc truyền thông và kết nối với giới trẻ.”

Rất nhiều người tham dự đã nêu ra những thành công lớn hơn mà các nhà thờ Tin Lành đạt được trong việc thu hút giới trẻ. Những người tham dự đề nghị các thông lệ mà Giáo hội Công giáo có thể chấp nhận và thực hiện để thu hút trẻ em và thiếu niên mà không nhất thiết phải chấp nhận một số hình thức thờ phượng chịu ảnh hưởng nặng của văn hóa đại chúng đang

được một số nhà thờ phái Phúc Âm áp dụng. Nhiều người đã nêu ra một số các phương lược đã được khởi xướng tại các vùng cách biệt của giáo phận: Ngay sau các Thánh Lễ cho thanh thiếu niên là những bữa ăn tối và các buổi tụ họp có tích cách bạn bè. Nhiều người đề nghị những nỗ lực tích cực hơn để đổi mới Phúc Âm trong khi vẫn tôn trọng sự nguyên trạng của nó. Đề nghị của một tham dự viên nhận được nhiều quan tâm nhất: “Những sinh hoạt giao hảo, những buổi tĩnh tâm của giới trẻ, những đêm cầu nguyện tôn vinh, những buổi học qua chia sẻ Kinh Thánh của giới trẻ để thu hút các em đến nhà thờ, để kết bạn, để có những kết nối với những người hướng dẫn để mà các em sẽ ở lại với nhà thờ và sau cùng các em sẽ phục vụ trong tương lai.”

Không phải tất cả những người tham dự khinói về sự quay đi của thanh thiếu niên,

đều đổ lỗi cho Giáo Hội về chiều hướng này. Nhiều người đã nhận lấy trách nhiệm về việc không làm chứng đủ và hỗ trợ con cái họ trong đức tin. “Tôi là một chú giúp lễ khi còn là một cậu bé, nhưng khi là một người lớn, tôi đã không thường tham dự Thánh Lễ. Tôi bây giờ mới nhận thấy rằng vì mình đã không làm điều đó, các con tôi không có truyền thống và đời sống đức tin ấy. Tôi đã tìm thấy một đời sống đức tin mới và lần hạt Mân Côi, nhưng tôi cảm thấy hối hận vì quá khứ đã qua của mình. “

Cũng có những người tham dự vui mừng bày tỏ về việc chứng kiến và tham gia vào những nỗ lực có ý nghĩa của Giáo hội trong việc thu hút thanh thiếu niên và các gia đình trẻ. Một số đáng kể của phụ huynh đã nói về sự hỗ trợ nhiệt tình mà các trường Công giáo chu cấp cho đức tin của giới trẻ. Đồng thời, có nhiều ý kiến về sự bất bình đẳng khá lớn về giai cấp do học phí quá cao, và nhiều phụ huynh nhận thấy rằng các trường Công giáo không có khả năng hỗ trợ các học sinh có nhu cầu đặc biệt. Sự hy sinh của các giáo viên dạy về tín ngưỡng cũng được ghi nhận trong nhiều nhóm nhỏ.

2. Túc Giận về Những Lạm Dụng Tình Dục của Giáo Sĩ: Sự xúc cảm mãnh liệt về đề tài giáo sĩ lạm dụng tình dục trẻ vị thành niên đã được biểu lộ sâu xa và phổ biến. “Lạm dụng tình dục đã được để trở nên quá lớn và phá hủy Giáo Hội và những người yêu mến Giáo Hội.” “Các vụ bê bối do linh mục gây khó khăn cho việc lôi

cuốn con người đến với đức tin và đồng thời cũng đòi hỏi sự bào chữa cho đức tin.” Những người tham dự nhận th một cách đặc biệt rằng “chính việc bao che của các giám mục hơn là những trường hợp cá biệt đã làm họ thất vọng, và rồi thấy cùng mức độ che đậy được lộ ra không chỉ trong một giáo phận, hoặc trong một quốc

gia, mà còn trên toàn địa cầu – điều ấy mới thật đáng thất vọng.” Có một nhận thức gần như chung toàn cầu rằng các giám mục là cốt lõi của những kiểu lạm dụng và tái bổ nhiệm bởi vì các giám mục đứng về phía các linh mục phạm tội chống lại lệnh bảo vệ trẻ em và thanh thiếu niên.

3. Sự Hòa Nhập và Chấp Nhận Đối Với Sự Vững Mạnh Của Học Thuyết Công Giáo: Các cuộc đối thoại hiệp hành cho thấy sự phân hóa sâu xa trong cộng đồng Công Giáo về các vấn đề chấp nhận và tuân thủ các điều lệ. Sự phân hóa này phản ánh các yếu tố của sự chia rẽ về văn hóa và chính trị đang tác hại đến xã hội chúng ta. Nhưng nó mang một hình dạng khác biệt trong đời sống của Giáo hội.

Những người đang tìm sự chấp nhận rộng rãi của sự đa dạng về xuất thân và lối sống đã chỉ ra một cách tổng quát những đau khổ và tai tiếng đã xảy ra do việc loại trừ một số nhóm cá biệt trong đời sống của Giáo hội. Vai trò của phụ nữ thường xuyên được bàn cãi là một ví dụ về việc loại trừ không thích đáng. Nhiều người nam và phụ nữ đã nói đến sự bất đồng

ý kiến của họ với quan niệm Giáo Hội sẽ không phong chức linh mục cho phụ nữ hay những người đã thành hôn, và những người tham dự này đã chỉ ra một lịch sử và văn hóa ban cho một địa vị thứ yếu cho nhóm được tạo thành từ đa số các tín hữu và tình nguyện viên trong Giáo Hội.

Cộng đoàn LGBT thậm chí còn được chú ý nhiều hơn cả phụ nữ từ những người ủng hộ nỗ lực đem những nhóm bị thiệt thòi sống bên lề xã hội về trong Giáo Hội. Đôi khi, sự ủng hộ cho việc hòa nhập phô bày một loạt các sự cố loại trừ trong quá khứ, sự tin mù quáng và nỗi đau khổ do bởi giáo huấn và thực hành của Giáo Hội. Vào thời điểm hiện nay, đã có những biểu hiện ủng hộ đáng kể đối với nỗ lực của Giáo hội trong việc mời những người LGBT Công giáo vào lòng của Giáo hội, nhưng một điều đáng buồn là những nỗ lực này chưa được ăn sâu và lan rộng.

Diễn hình cho việc thúc đẩy chấp nhận rộng hơn trong Giáo Hội là ý kiến của một người tham dự: “Tôi hy vọng Giáo Hội chúng ta chấp nhận bất kỳ ai và đừng nói hoặc biểu lộ rằng ‘bạn không phải là thành viên của nhóm.’ Tôi muốn Giáo Hội chúng ta chấp nhận mỗi người với bản chất của họ Tôi hy vọng Giáo hội chúng ta không phán xét bất cứ ai, vì chúng ta không biết giày họ đang mang, nhưng thay vào đấy hãy chấp nhận và khiến họ cảm thấy họ thuộc về Giáo Hội.”

Điểm ngược lại với lời kêu gọi rộng rãi để hòa nhập nhiều hơn vào đời sống của Giáo

Hội là niềm tin của nhiều người cho rằng giáo huấn Công giáo đã nhượng bộ quá nhiều trong thời điểm thế tục hiện nay và đã trở nên quá khoan dung. “Giáo hội dường như không có một thông điệp rõ ràng về cách nhìn nhận những người có sức hút đồng giới hoặc LGBT,” một người tham dự đã nói. “Dường như không có một hướng dẫn rõ ràng nào về vấn đề ấy.”

Nhiều người tham dự bày tỏ quan điểm rằng học thuyết của Giáo Hội khá rõ ràng về các vấn đề đang được tranh luận, nhưng ban lãnh đạo hiện tại của Giáo Hội đã cố tình che khuất lời giảng dạy đó về các vấn đề LGBT và các chủ đề khác, bao gồm cả phá thai. Những người Công giáo này nêu lên những lo ngại rằng Đức Giáo Hoàng Phan-xi-cô đã đưa một sự mơ hồ ăn mòn vào trung tâm của học thuyết đạo đức Công giáo. Họ chỉ trích Đức Giám Mục McElroy rất nhiều cũng vì lý do này.

Những người tham dự chia sẻ quan điểm này lo lắng rằng học thuyết Công Giáo đang ở trên một sườn dốc trơn trượt, và đề xuất rằng việc làm rõ ràng ranh giới giữa Giáo hội và xã hội thế tục sẽ có tác động tái sinh cộng đồng Công Giáo.

- Vấn Đề Mục Vụ:** Một số lớn nam giới và phụ nữ trong các phiên họp hiệp hành đã nêu ra những trải nghiệm đau đớn về sự thiếu nhạy cảm trong mục vụ hoặc sự từ chối các bí tích của các linh mục. Rất nhiều trong số những trải nghiệm này xoay quanh những cá nhân phải trải qua những đau buồn hoặc đau khổ lớn trong

cuộc sống của chính họ hoặc của gia đình họ. Những lúc không sẵn có cho các cuộc gọi kẻ liệt hoặc đám tang, việc các linh mục cộc lốc trong đám cưới, hoặc sự đặt nặng việc trả tiền cho các dịch vụ, tất cả đều làm giảm đi chứng tá của thiên chức linh mục mà Giáo Hội coi trọng. Các phiên họp hiệp hành cũng nổi lên nhiều kêu gọi có những bài giảng hay hơn với tính chất mục vụ và nâng cao tinh thần. Một số người tham dự nêu vấn đề rằng các linh mục đưa ra những lời khuyên mục vụ trái ngược nhau về các câu hỏi luân lý.

Đối với những nhận xét về các giám mục của Hoa Kỳ trong các cuộc đối thoại hiệp hành, những người tham dự cho là rất không tốt. Nhiều người đổ lỗi cho các giám mục về những sai sót nghiêm trọng trong cuộc khủng hoảng lạm dụng tình dục của các tu sĩ. Họ nghĩ rằng các giám mục đã góp phần rất nhiều vào một nền văn hóa của chủ nghĩa giáo quyền.

Các cuộc đối thoại cũng đã lưu ý đến những khuôn mẫu của cách bị gạt ra ngoài lề trong đời sống cộng đồng của Giáo hội. Những người vô gia cư và những người bị giam giữ đã phản ánh một tin tưởng rằng họ bị đánh giá và loại trừ ở nhiều cấp độ trong lòng Giáo hội. Vấn đề thiên vị trong cộng đồng giáo xứ và trong giáo hạt là một nguồn gốc của xích mích. Địa vị kinh tế, địa vị pháp lý và chủng tộc được nhiều người coi là nền tảng cho sự đối xử công-dân-hạng-nhì bởi một số người ở mọi cấp bậc trong Giáo Hội. Các nữ tu đã chỉ ra

những tình huống lịch sử và đương đại, trong đó họ bị loại ra ngoài lề bởi hàng giáo sĩ. Các linh mục phải chịu gánh nặng bởi vết nhơ của cuộc khủng hoảng lạm dụng tình dục, điều mà họ cảm thấy như một màn mây đen phủ trên mỗi linh mục.

Sự chia rẽ ý thức hệ của thời điểm hiện nay đang hiện diện một cách thảm hại trong các cộng đồng giáo xứ, khiến các cá nhân từ những người ủng hộ Laudato Si đến các gia đình giáo dục tại gia cảm thấy rằng họ bị nghi ngờ bởi các phần tử quan trọng trong cộng đồng giáo xứ. Mặc dù giáo huấn xã hội Công giáo kêu gọi sự cam kết cho nhiều vấn đề cần thúc đẩy về mặt luân lý trong thời điểm hiện nay, nhưng có sự bất đồng kịch liệt về ý nghĩa của điều này. Nhiều người tham dự tin rằng việc phá thai đứng trước các vấn đề khác, là một ác quỷ về luân lý trong xã hội chúng ta, đã tạo thành một đòi hỏi hơn hết trên lương tâm Công Giáo; những người đàn ông và phụ nữ này thấy rằng đấu tranh bảo vệ pháp lý cho thai nhi hoàn toàn là một vấn đề luân lý, không phải là một vấn đề chính trị. Nhóm đối lập trong các giáo xứ lại thấy vấn đề nghèo đói, chủng tộc, nhập cư và môi trường là những vấn đề quan trọng tương đương cần được giải quyết trong xã hội.

Những Bước Kế Tiếp

Ngay sau khi hoàn tất các cuộc đối thoại hiệp hành, các Ủy Ban nhận thấy rằng cần phải tiếp theo cho kịp thời các vấn đề lớn đã nổi lên trong các giáo xứ và ở cấp giáo phận. Trong các cuộc đối thoại, nhiều người tham dự đã bày tỏ sự lo ngại rằng những kết luận của các buổi lắng nghe sẽ bị bỏ trên kệ; rằng sẽ không có sự tiếp theo đáng kể nào sẽ xảy ra. Các ủy ban cảm thấy rằng có nguy cơ lớn điều này sẽ xảy ra, đặc biệt là vì tiến trình toàn cầu hướng đến đỉnh điểm của Hiệp Hành và một tông huấn trong năm 2024. Các thành viên của ủy ban kết luận rằng cần phải có hành động nhanh chóng với các vấn đề quan trọng ở địa phương đã được nêu ra trong mỗi giáo xứ và trong toàn giáo phận. Vì lý do này, mỗi giáo xứ

sẽ được yêu cầu xác định hai vấn đề cơ bản đã được nêu ra trong các cuộc đối thoại của giáo xứ, với mục đích giải quyết chúng vào mùa thu năm nay. Và Hội Đồng Mục Vụ Giáo Phận sẽ rút ra từ các chỉ thị trong cuộc đối thoại để thiết lập những mục tiêu cụ thể cho hành động tức thời.

Điều này sẽ không chỉ cung cấp những cải cách đáng kể cho các yếu tố khác biệt của đời sống giáo xứ và giáo phận của chúng ta; nó còn cung cấp thêm các cơ hội để mang những điều ưu tú của hiệp hành đến tiến trình hoạch định mục vụ và ra quyết định của giáo xứ và giáo phận.

Thêm vào đó, nó sẽ cung cấp một vòng phản hồi trực tiếp cho các cuộc đối thoại hiệp

hành của các nhóm nhỏ.

Cuối cùng, chúng ta kêu gọi Giáo Hội Hoàn Vũ giải quyết trong tiến trình hiệp hành các câu hỏi chính yếu đang chia rẽ giáo hội địa phương: sự hòa nhập của các cộng đoàn LGBT cũng như địa vị của phụ nữ. Chúng ta phải thúc đẩy sự cam kết sâu xa hơn đối với giáo huấn xã hội Công giáo để việc phá thai, việc chăm sóc tạo vật, vấn đề chủng tộc, sự bất bình đẳng kinh tế và vấn đề nhập cư được giải quyết một cách có ý nghĩa. Chúng ta phải làm cầu nối trên toàn cầu cho sự chia rẽ được nhận thức giữa sự hòa nhập và sự trung thành với học thuyết đã nổi lên trong Giáo Hội.

Chúng ta phải mang đến một quan điểm mục vụ thực sự hầu canh tân các thực hành của chúng ta đối với đời sống hôn nhân và gia đình và việc tham dự các bí tích. Chúng ta phải củng cố việc giáo huấn đức tin cho người trưởng thành. Và chúng ta phải tạo ra những mạng quan hệ mới để phúc âm hóa văn hóa và Thế giới.